

Schiller Instituttets webcast den 20. december 2023 med Helga Zepp-LaRouche: Virkeligheden er stærkere end ideologi; Stop krigsførelse, opbyg den fysiske økonomi

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 20. december 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 20. december 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, siden vi talte sammen sidst, er der sket så meget, så der er meget at tale om: Lad os starte med Netanyahus fortsatte angreb på Gaza. FN's Sikkerhedsråd overvejer en ny resolution i dag. Der ser ud til at være en ekstraordinær diplomatisk indsats for at forsøge at forhindre USA i at nedlægge veto mod den. Det kan komme til afstemning i dag. Jeg vil gerne vide, hvad din vurdering er af det skift, der er sket internationalt, og som har isoleret USA og lagt pres på Biden, selvom han fortsat holder fast i sin støtte til Netanyahu. Hvad er din vurdering af, hvad der foregår?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at de forfærdelige nyheder om, at der hver dag bliver dræbt og slået ihjel i Gaza, går ud til hele verden. Andre tv-stationer end de vestlige, som Al Jazeera og mange andre, rapporterer meget detaljeret, og de

forskellige rapporter fra FN-embedsmænd og andre internationale hjælpeorganisationer beskriver den helt forfærdelige situation, hvor mere end 1 million palæstinensere stort set er efterladt uden mad, uden elektricitet, uden andet brændstof, uden husly; vinteren er ved at sætte ind, det regner. Folk har kun deres sommertøj. Så får de at vide, at de skal tage sydpå: Så bliver den by, hvor alle samles, Khan Yunis, bombarderet. Så rædselshistorierne er så utrolige, at det ryster hele verdens samvittighed, og man kan sige, at det faktisk, at de vestlige regeringer stadig ser igennem fingre med det, stadig gør det muligt, i særdeleshed naturligvis USA. Det spreder sig over hele verden, at der er ét land, der kan stoppe det – og det er USA. Hvis USA simpelthen ville stoppe leveringen af våben til Israel og anden økonomisk støtte, ville det stoppe øjeblikkeligt, fordi Israel absolut ikke ville have kapacitet til at fortsætte dette.

Så dette er ved at blive et stort, stort spørgsmål, både internationalt, hvor mange lande har vendt sig og har skiftet holdning til sagen, men også internt i USA. Og jeg er så glad for, at der er nogle amerikanere, der har modet til at stå op, som den seneste, hvor mere end 1.000 topakademikere fra New England har underskrevet en appel, et brev til kongressen, hvor de beskriver, hvilke foranstaltninger der skal træffes, øjeblikkelig våbenhvile, øjeblikkelig humanitær hjælp, men også indsættelse af FN's fredsbevarende tropper, og selvfølgelig skal en mere generel løsning sættes på dagsordenen. Og jeg kan kun sige, at vi gerne vil have alle i hele verden til at slutte sig til det kor og deltage i mobiliseringen for en øjeblikkelig våbenhvile, fordi alt andet er at se gennem fingre med det – og denne appel fra disse tusind akademikere siger dybest set, at der skal være en undersøgelse af alle forbrydelser begået siden den 7. oktober og frem til den dag, hvor konflikten bliver løst. Det betyder, at hver eneste dag, hvor disse krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden bliver begået, skal undersøges. Så folk ophober en hel del skyld der. Men jeg

tror, at det vigtigste er våbenhvilen, for myrderierne er nødt til at stoppe.

SCHLANGER: Lad os holde os til situationen i Sydvestasien med et par spørgsmål mere. Vi har et fra Louise, som refererer til den israelske nedskydning af israelske gidsler, der forsøgte at flygte fra Hamas, og som bar et hvidt flag. Og så IDF's snigskytter, der skød ind i en katolsk kirke i Gaza og dræbte to kvinder og sårede syv. Hun spørger sarkastisk: "Er det et svar fra Netanyahu på Bidens opfordring til mere præcis måludpegning?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg synes, det er meget kynisk. Det er klart, at tropper, herunder IDF-tropper, gør, hvad de er trænet til, og hvis de ikke er blevet trænet til muligheden for, at gidsler eller andre mennesker overgiver sig med et hvidt flag og afdækket overkrop, så man kan se, at der ikke er sprængstoffer på kroppen, så er de ikke blevet trænet til det. Så jeg tror, at den første reaktion med at skyde gidslerne bare var en refleks. Man har et lignende fænomen i USA, hvor politiet har været militariseret i så lang tid, at disse utrolige hændelser sker hele tiden, hvilket er resultatet af en generel tankegang.

Og lad mig lige indskyde noget her: Fordi vi kan diskutere, og vi skal diskutere denne konkrete situation, og også Ukraine og omkring 100 andre igangværende militære konflikter rundt om i verden, men jeg tror, der er et meget mere grundlæggende spørgsmål, som vi har til hensigt at tage fat på i den næste periode på en massiv måde: Og det er, at der lige nu sker en militarisering af den amerikanske økonomi, af den europæiske økonomi, hvor det såkaldte militær-industrielle kompleks, som burde hedde "militær-industrielle-finansielle kompleks", fordi det er vævet sammen med de store investeringsselskaber på Wall Street, er det, der driver krigen! I øjeblikket har vi, især siden 11. september, den ene krig efter den anden, altid under påskud af, at det viser sig at være fup eller løgn, men det er

et faktum, at dette militærindustrielle kompleks har brug for disse krige for hele tiden at kunne tjene penge. Og det er vejen til katastrofe: For i Tyskland sagde forsvarsminister Boris Pistorius for eksempel: "Tyskland er nødt til at gøre sig klar til krig." Derefter gav han et andet interview, hvor han sagde, at Vesten har omkring fem eller otte år maksimalt, før konfrontationen med Rusland er på dagsordenen. I USA laver tænketanke og andre militære institutioner krigsspil med henblik på den krig, der helt sikkert vil komme med Kina.

Så alt dette er en vej til Tredje Verdenskrig mellem NATO, USA og de andre store atommagter Rusland og Kina. Og det vil ske, hvis vi ikke afsporer denne maskine. Så vi vil slutte os til mange andre kræfter, men tage føringen i bestræbelserne på at omstille det militærindustrielle kompleks, for alt, hvad disse mennesker producerer, er affald! Det er et komplet spild set fra den fysiske økonomis synspunkt. Og hvis man bruger 1 billion dollars på det amerikanske forsvarsbudget om året, næsten nu, er det penge, der mangler i skoler, på hospitaler og i andre presserende behov. Og vi er virkelig ved at nå et punkt, hvor dette er slutfasen af hele det neoliberale, imperiale, neokoloniale system, hvor militariseringen er den sidste fase. Så hvis vi vil afbryde det, før det fører til Tredje Verdenskrig, er vi nødt til at have en kampagne, hvor vi viser nøjagtigt – og vi vil udgive foldere og faktaark, hvor vi viser nøjagtigt så mange B52-bombefly, hvor mange hospitaler man kan købe for det; så meget ammunition, hvor mange skoler og hospitaler man kan bygge for det.

Og jeg beder jer alle om, fra og med denne juletid, at downloade det faktaark, vi vil offentliggøre på vores hjemmeside, og den folder, der vil udkomme i løbet af den næste dag eller to, og lad os lave en kampagne, hvor dette spild af fysisk økonomi skal stoppe, og det skal reduceres, og vi skal have en helt anden tilgang, som vi har skitseret mange gange, med ideen om en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur. Men denne ødelæggelse og spild af fysiske aktiver i form af

militær produktion skal stoppe.

Så det er et meget større problem. Det fjerner naturligvis ikke den umiddelbare nødvendighed af situationen i Gaza, men vi er også nødt til at tage fat på dette større billede, for ellers vil vi få endnu en krig efter denne.

SCHLANGER: Og der vil komme en artikel om dette i næste nummer af {Executive Intelligence Review}, som vil give nogle af detaljerne om det, vi lige har beskrevet.

Med hensyn til faren for en krig, der spreder sig, er en af de ting, forsvarsminister Lloyd Austin insisterede på, da han var i Mellemøsten for et par dage siden, en pagt mellem nationer, en gruppe på mindst ti nationer, for at stoppe houthierne i at forstyrre transporterne i Det Røde Hav. Vi har et spørgsmål fra en person om faren for en krig, der spreder sig: "Tror du, at USA vil bruge houthiernes angreb fra Yemen på skibsfarten som en undskyldning for at angribe Iran?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at krigen mod Iran har været planlagt i meget lang tid, og jeg tror, det er meget farligt, for der er praktisk talt fare for en absolut, akut udvidelse af denne krig, både houthiernes angreb på disse skibe, men også situationen i Libanon, hvor angrebene og frem og tilbage i Libanon allerede er eskaleret på trods af den forfærdelige økonomiske situation i landet. Så ja, svaret er bestemt, absolut ja, vi står på randen af en optrapning af en krig, som vil involvere Iran. Og jeg har sagt mange gange, at når man først går den vej, er der ingen grænser, og det kan involvere det samlede billede meget, meget hurtigt.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Roderick i Storbritannien, som påpeger, at "Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyy blev afvist i Washington i sidste uge, og derefter blev han forpurret af Orbán med en anmodning om penge fra EU. Men Zelenskyy insisterer stadig på, at Ukraine kan vinde og kun vil forhandle med Rusland på hans betingelser. Kan ingen

fortælle ham, at han befinder sig i en fantasiverden, og at han er nødt til at forhandle, mens der stadig er et Ukraine?”

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, at selv medlemmer af hans egen regering og militær er begyndt at fortælle ham det.

Jeg tror, at fortsættelsen af krigen i Ukraine lige nu, hvor Zelenskyj tilsyneladende har bedt om, at yderligere 500.000 mænd bliver indkaldt til hæren; jeg tror, at gennemsnitsalderen i AFU er steget fra 30 til 44 år, og nu bliver folk, der allerede får deres pension, indkaldt. Jeg vil sige, det er en fuldstændig slagting og nedkæmpelse af hele landet. Og jo før det stopper, og der kommer forhandlinger i gang, jo bedre, ikke mindst for ukrainerne selv.

Nu synes jeg virkelig, at situationen er sådan, at vi er nødt til at have en seriøs diskussion: Hvordan kommer vi ud af det her? Og eftersom vi i meget lang tid har fremmet ideen om denne nye sikkerhedsarkitektur, synes jeg, det er meget vigtigt, at vi havde den første konference, der diskuterede det; den kom fra en gruppe professorer fra Nicaragua og nogle andre caribiske og latinamerikanske lande. Vi havde en todages konference den 9.-10. december, som for størstedelens vedkommende er oversat fra spansk og til andre sprog. Jeg vil opfordre folk til at begynde at tænke over, hvordan vi kan samle grupper af universiteter, tænketanke eller endda organisationer, der repræsenterer forskellige lande – hvordan vi kan skabe en diskussion, hvor folk diskuterer, hvordan vi kommer ud af konflikterne. Og jeg er helt sikker på, at verden er i så stort et kaos, at det kun fungerer, hvis man retter op på systemet som helhed, hvilket betyder, at man er nødt til at have en Westfalsk Fred-tilgang, hvilket betyder, at man har oprettet en orden, der tager hensyn til sikkerheds- og udviklingsarkitekturinteresserne for hvert enkelt land på planeten, ellers fungerer det ikke. Men det skal forberedes: Forhandlingerne om freden i Westfalen tog fire år, men de resulterede i international lov – for det var resultatet af disse forhandlinger – og international lov, som derefter blev

udtrykt i for eksempel FN-pagten og lignende principper – jeg tror, at det er mere presserende end alt andet.

SCHLANGER: Helga, du nævnte konferencen fra Nicaragua, som var designet til at diskutere de grundlæggende principper, som du fremlagde i et papir til den nye internationale strategiske og udviklingsmæssige arkitektur, og folk kan downloade dine ti grundlæggende principper fra Schiller Institutets hjemmeside. Det er et godt sted at starte diskussionen.

Nu har vi fået et spørgsmål fra en person i Algeriet, som har underskrevet det "Ven af BRIKS". Og han henviser til den indiske udenrigsminister S. Jaishankars kommende rejse til Moskva for at diskutere udvidelsen af den indisk-russiske handelsaftale, brug af nationale valutaer, transportforbindelser og så videre. Og han sagde: "Betyder det, at Biden-Blinken-NATO's charmeoffensiv over for Indien, for at trække dem væk fra BRIKS, er slået fejl?"

ZEPP-LAROUCHE: Det vil jeg håbe! Indien har i den seneste tid virkelig sendt meget blandede signaler. På den ene side er de en del af BRIKS. Der har været en enorm indsats fra især USA's side for at trække dem ind i "Quad", i andre Stillehavsarrangementer. Men først og fremmest tror jeg, at premierminister Modi vil forfølge en traditionel politik for den alliancefri bevægelse, med andre ord vil de ikke lade sig fange i arrangementer, som i den truende konfrontation ville placere Indien på de såkaldte "demokratiers" side, selv om der var en enorm indsats fra disse "demokratier" – som ikke er så demokratiske i disse dage – for at trække dem ind i den lejr. Jeg tror også, at det langvarige, dybe venskab mellem først Sovjetunionen og siden Den Russiske Føderation og Indien vil sejre. Jaishankar er en ekstremt erfaren diplomat, og jeg synes, at de første tegn på hans besøg ser meget lovende ud.

Så i betragtning af, at Rusland bliver formand for BRIKS fra 1. januar, er der dog en meget intens intern debat i Rusland lige nu om, hvad man skal få ud af det årelange BRIKS-

formandskab, men jeg er helt sikker på, at det momentum, der er omkring det, som præsident Putin har åbnet op for i forbindelse med det årlige Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, og som viser Sibiriens enorme potentiale. Jeg mener, husk på, at Rusland er det største land i verden: Det har enorme råstoffer, som ikke er udviklet. Alle grundstofferne i Mendelejevs periodiske system findes i Ruslands råstoffer. Mange af dem skal udvikles, og de vil repræsentere en enorm rigdom, som vil være til gavn for hele menneskeheden.

Det er i øvrigt en af grundene til, at denne organisation, som Jamestown Foundation i USA står bag, "Free Nations of Post-Russia Forum", ønsker at opdele Rusland i 40 forskellige enheder, og det er Ruslands råstofrigdom, som mange mennesker i Vesten er ude efter, fordi de ikke ønsker, at Rusland skal være en suveræn magt, der kontrollerer sine egne ressourcer. Det tror jeg, Rusland er meget bevidst om. Jeg tror, at med det, Putin har sat i gang, bliver det meget attraktivt for de andre BRIKS-lande; som man kunne se på Vladivostok-konferencen den 10.-13. september 2023 i år, var der tusindvis af deltagere og talere, en fantastisk begivenhed, og det er helt naturligt, at BRIKS og BRIKS-Plus vil blive – endnu mere end de er lige nu – motoren i verdensøkonomien. Og som jeg har sagt mange gange, bør Vesten opgive sin arrogance og forsøg på at inddæmme det, for det kan de ikke – i hvert fald ikke fredeligt – og de bør slutte sig til det! Der er ingen grund til, at europæiske nationer og selv USA ikke kan sige: "Vi vil samarbejde med BRIKS-Plus på grundlag af lighed, suverænitet," de fem principper for fredelig sameksistens, FN-pagten, og så kunne verden meget hurtigt gå i en fredelig retning.

Jeg mener, at diskussionen om denne mulighed, som et alternativ til den nuværende konfrontation, er det, der bør finde sted så mange steder som muligt. Og i betragtning af, at USA nu går ind i valgåret, hvor Bidens popularitet i meningsmålingerne er virkelig lav; alternative kandidater er

ikke rigtig synlige; jeg mener, Trump er der naturligvis, og de skubber på nogle andre. Men jeg tror også, at der er et enormt vakuum for uafhængige kandidater: Først og fremmest vores egen Diane Sare, som kører en meget succesfuld anden kampagne for det amerikanske senat i staten New York; hun har bevist i sin første kampagne i 2022 mod Chuck Schumer, at hun kan samle kræfterne, og der er lige nu en diskussion om en hel liste af uafhængige kandidater, der arbejder sammen som et alternativ til topartisystemet (som i virkeligheden er et parti, som alle ved).

Så jeg tror, at situationen er meget i bevægelse, og forhåbentlig vil de kræfter i USA, der står for det rigtige Amerika, få en chance for at komme frem. Og det mener jeg faktisk {er} det vigtigste: For hvis USA ville stille sig på flertallet af menneskeheden, kunne alle problemer løses. Hvis de beslutter sig for at forsøge at inddæmme flertallet af menneskeheden, vil det hele blive meget sværere eller mislykkes.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en af vores faste seere, Dalia, som starter med at takke for de gode diskussioner og den store visdom. Og så rejser hun sin bekymring. Hun siger: "Vi ved, at målet for denne nye verdensorden," med henvisning til det udvidede militær-industrielle kompleks, "er at underlægge alle regeringer én verdensregering." Og hun rejser et spørgsmål, som mange mennesker har, hovedsageligt på grund af dækningen i de såkaldte alternative medier. Hun spørger: "Kan det kinesiske Bælte & Vej-projekt være en del af bevægelsen mod denne verden uden suverænitet? Eller er der en anden mulighed for det?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror ikke, der er nogen fare for det, fordi den kinesiske model for Bælte & Vej Initiativet, og også organisationerne i nærheden af det – BRIKS-Plus, SCO, ASEAN, andre organisationer, der repræsenterer landene i det Globale Syd – de har haft det så meget med kolonialisme, med imperialisme, at jeg ærligt talt tror, der ikke er nogen måde

at gå tilbage til et system, der ville være en ny model for imperialism i nye klæder. Fordi jeg mener, at princippet om hvert enkelt lands suverænitet er blevet anerkendt som værende den absolutte forudsætning – undskyld mig, jeg er nødt til at stoppe et øjeblik. Jeg er stadig lidt sløj.

SCHLANGER: Okay, få vejret et øjeblik. Vi er glade for, at du besluttede at komme her i dag!

Jeg har et par spørgsmål om Europa, og så kan vi slutte af med det. Det første drejer sig om problemerne med EU, den manglende aftale om Ukraine, problemerne med stabilitetspagten, den mulighed, som Atlantic Council taler om, EU's skrøbelige natur. Hvad er dine tanker om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at Den Europæiske Union mangler én ting, og det er sammenhold. De repræsenterer heller ikke Europa, fordi de repræsenterer et overnationalt bureaukrati, som i høj grad handler imod deres medlemmers interesser. Så EU er ikke i god form, og det er sandsynligvis gode nyheder for verden. For EU er gennem længere tid degenereret til blot at være et agentur, der udfører ordrer fra Washington og London.

De har mistet al uafhængighed og suverænitet for deres egne medlemmer, og derfor, hvis folk som Ungarns premierminister Orbán, som virkelig er en torn i øjet på Bruxelles-bureaukratiet, har demonstreret ret effektivt, at han kan repræsentere Ungarns interesser på trods af bestræbelserne på at undertrykke ham. Jeg synes, det er helt forkert at karakterisere ham som en "Putin-agent". Jeg tror, han repræsenterer, hvad han mener, er sit lands interesser, nemlig Ungarns. Og der er nu flere andre medlemslande, der udtrykker lignende følelser, især for eksempel Slovakiet, hvor den nye og gamle premierminister Robert Fico bevæger sig i en lignende retning.

Men hvis man ser nærmere på det, er der heller ingen enhed! Der er ingen enhed mellem Tyskland og Frankrig. Der er ingen aftale mellem Frankrig og Italien, for eksempel. Spanien har

en ret uafhængig politik.

Og Europa er i en dyb, dyb krise, fordi vi lige nu oplever et fuldstændigt frit fald i økonomien. Tyskland er ved at kollapse: Der er en koalitionsregering, som af mange mennesker, som jeg er helt enig med, karakteriseres som den værste regering, der har eksisteret i Tyskland siden 1945. Og den kan falde fra hinanden hurtigere, end folk tror, fordi de på så mange punkter har fuldstændig modstridende holdninger, at den eneste lim, der holder dem sammen, er perspektivet om, at der ikke er noget reelt alternativ, fordi oppositionspartiet CDU i sin nuværende struktur ikke har andre holdninger end koalitionsregeringen. Og da de ikke kan danne en regering alene, fordi de kun har lige så mange stemmer som koalitionen – nemlig 32 % – nægter de at indgå i en koalition med AfD; at indgå i en stor koalition med SPD ville være mere af det samme. Så jeg tror desværre, at i betragtning af, at der ikke kun er valg til Europa-Parlamentet næste år, men også valg i flere af de tyske delstater, så tror jeg, at vi kommer til at opleve stor uro, og jeg kan forestille mig, at landskabet i Tyskland vil ændre sig meget, ligesom det er ved at ændre sig i mange andre europæiske lande.

Mange af disse højrefløjspartier har ikke nogen løsning på migrantspørgsmålet, for de vil bare gøre, som USA gør ved den mexicanske grænse og bygge mure, men det virker ikke at bygge en mur rundt om Europa. Og deres holdning til det Globale Syd er i det mindste ekstrem underudvikling, for at sige det meget mildt.

Så jeg tror, at det, vi gør med vores forskellige organisationer, BüSo (Civil Rights Solidarity) i Tyskland, Solidarité et Progrès i Frankrig, lignende organisationer, vi har i Danmark, i Sverige, i Italien, jeg regner med dem, fordi vi simpelthen er idéfabrikken, og det er det, der vil være afgørende i den kommende kamp.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en af vores tyske seere,

der henviser til landmændenes traktorprotest, der netop fandt sted i Berlin i går. Et af deres skilte lød: "Vores juleønske: En ny regering." Og seeren spørger: "Hvordan kan vi få jer ind i den tyske regering?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er en rigtig god idé! Jeg vil gerne have, at du rent faktisk kontakter os. Vi planlægger en masse i den næste periode, startende med Berlin, hvor forfatningsdomstolen nu igen, for anden gang, har besluttet, at dele af valget i Berlin skal gå om, så vi vil være en stemme i det. Vi vil deltage i nogle andre delstatsvalg. Og jeg håber faktisk, at der er mange mennesker, der er enige i, at vi har brug for den slags program, som vi har foreslået, nemlig at Tyskland kun har én chance for at komme ud af denne krise og komme væk fra den totale kontrol med at være en koloni i USA's og briternes anglosfære, hvor det tyske folks interesser bliver {fuldstændigt ignoreret} og faktisk modarbejdet: Den eneste chance, Tyskland har, er at have en positiv holdning og samarbejde med BRIKS-Plus, med landene i den Globale Majoritet, og der tror jeg, at alt er muligt. Jeg ved, at hvis der var en tysk regering, der helhjertet ville sige: "Vi er klar til at samarbejde om udviklingsprogrammer for Afrika, Mellemøsten, Asien og Latinamerika, så ville de blive budt velkommen. For selv om det er svært at forestille sig, så har Tyskland stadig et positivt ry i store dele af det Globale Syd! For jeg tror, at folk i Afrika, Latinamerika og Asien nu er ved at forstå det, men mange har stadig et billede af Tyskland, som om det er Schillers, Beethovens og den klassiske musiks land, og at "Made in Germany" er et tegn på kvalitet, ekspertise, fortræffelighed og pålidelighed.

Så hvis der udvikler sig en kraft omkring den såkaldte Mittelstand, omkring industrifolk, omkring landmænd – du ser lige nu folk med 1300 traktorer i Berlin, det er en styrke – så er det den slags kraft, der kan vende Tyskland. Men der er brug for et programmatisk perspektiv, for ellers er der fare for, at det bare eksploderer i raseri. Så jeg hilser dine

tanker velkommen, og tag kontakt, så lægger vi planer.

SCHLANGER: Nuvel, Helga, for at afslutte vores diskussion har vi en bemærkning fra en fast seer, som jeg tror taler på vegne af mange mennesker. Det er Diana, og hun siger: "Tak, Helga. Jeg elsker at lytte til din visdom og dine løsningsfokuserede svar. Jeg ønsker dig en rigtig glædelig jul og et godt helbred gennem hele julen og ind i det nye år." Og jeg tror, at det er mange menneskers ønske. Så tak, fordi du var med i dag, og vi ses igen i den nærmeste fremtid!

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ønsker jer alle en glædelig jul og et godt nytår!